

1. Vy - chva - luj - me ve - se - le Mat - ku bla - ho - sla - ve - nou,

kte - rou sva - tí an - dě - lé chvá - lí v ne - bi pís - ní svou. S ni - mi

všich - ni spo - leč - ně Mat - ce Bo - ží, Mat - ce své s po - ko - rou

vrouc - ně zpí - vej - me, jí dík a chvá - lu vzdávej - me.

2. Tobě vzdávat přísluší
poctu, slávu, dík a čest,
ty se staráš o duši,
kterou do nebe chceš vést.
Za ni, Panno nevinná,
prosíš stále u Syna,
by sám ji z hříchu očistil
a věčnou spásu zajistil.

3. Ty jsi pomoc zemdlených,
v bouři kotva naděje,
útěcha jsi sklíčených,
pomoc tvá nám prospěje.
Chraň nás v každé hodině,
perlo věčné svatyně,
tvá přízeň, Matko laskavá,
kéž stále s námi zůstává.

4. Jitřní hvězdo zářivá,
tebou svítá jasný den.
Kdo na tebe spoléhá
z bouří světa zachráněn,
vyjde na břeh věčnosti
příspěním tvé milosti.
Buď tobě, Matko, čest a vděk
po celý dlouhý světa věk.

2. To - bě vzdá - vat pří - slu - ší po - ctu, slá - vu, dík a čest,

ty se sta - ráš o du - ši, kte - rou do ne - be chceš vést.

Za ni, Pan - no ne - vin - ná, pro - síš stá - le u Sy - na, by

sám ji z hří - chu o - čis - til a věč - nou spá - su za - jis - til.

3. Ty jsi po - moc ze - mdlených, v bou - ři kot - va na - dě - je,

ú - tě - cha jsi sklí - če - ných, po - moc tvá nám pros - pě - je.

Chraň nás v kaž - dé ho - di - ně, per - lo věč - né sva - ty - ně, tvá

pří - zeň, Mat - ko las - ka - vá, kéž stá - le s ná - mi zů - stá - vá.

4. Jitř - ní hvěz - do zá - ři - vá, te - bou sví - tá jas - ný den.

Kdo na te - be spo - lé - há z bou - ří svě - ta za - chrá-ně, n,

vyj - de na břeh věč - nos - ti při - spě - ním tvé mi - los - ti. Buď

to - bě, Mat - ko, čest a vděk po ce - lý dlou - hý svě - ta věk.